

TAJNA BEZAKONJA

„Što se tiče dolaska našeg Gospoda Isusa Hrista i našeg sakupljanja k njemu, molimo vas, braćo, ne dajte se u prosuđivanju brzo pokolebati ili uznemiriti ni duhom ni riječju ili nekim navodnim našim pismom, o tome da je Gospodnji dan već tu. Ne dajte nikome da vas zavede ni na koji način, jer taj dan neće doći dok prvo ne dođe otpad i ne otkrije se čovjek bezakonja [ili *grijeha*, u nekim rukopisima], sin propasti, koji se protivi i uzvisuje iznad svega što se naziva 'bog' ili se obožava, i sjedi u Božjem hramu prikazujući se kao bog.

Zar se ne sjećate da sam vam to govorio još dok sam bio s vama? I tako sada znate šta ga zadržava, da bi se otkrio tek u svoje vrijeme. Jer se već radi tajna ovog bezakonja, samo dok ne bude uklonjen onaj koji ga sada zadržava. Tada će se otkriti bezakonik, kojeg će Gospod Isus ubiti duhom svojih usta i uništiti svjetlošću svoga dolaska; kojeg je dolazak po činjenju Sotoninu, sa svom silom i znacima i lažnim čudima, i sa svakom prevarom nepravde u onima koji ginu, jer nisu primili ljubavi istine da bi se spasli. I zato će im Bog poslati silu zablude, da bi vjerovali laži, kako bi svi oni bili osuđeni jer nisu vjerovali istini, nego su uživali u nepravdi.“ (Druga poslanica Solunjanima 2:1-12)¹

PORIJEKLO I RAZVOJ TAJNE BEZAKONJA

Ovdje se nećemo baviti kompletnom analizom nastanka i razvoja bezakonja² iz razloga što već postoji obilje takvog materijala. (Za širi uvid u ovaj predmet, čitaocu najiskrenije preporučujem prvih nekoliko poglavlja knjige „Stvaranje – Patrijarsi i proroci“ od Elen G. Vajt, kao i poglavlja 29-33 iz knjige „Velika borba“ istog autora.) Umjesto toga, ukratko ćemo se osvrnuti na neke bitne detalje kako bi nam bilo jasno o čemu zapravo apostol Pavle govori u gornjem citatu.

U knjizi proroka Jezekilja nalazimo sledeći tekst koji kroz ličnost tirkog cara simbolički prikazuje problem prvog pobunjenika protiv Stvoritelja – anđela zaklanjača najvišeg reda, heruvima – u Bibliji poznatog pod imenom Sotona: „Bio si besprekoran na svojim putevima od dana kad si stvoren sve dok se *u tebi* nije našla nepravda.“ (vidi Jezekilj 28:12-17) Dakle, nepravda (bezakonje ili grešnost) našla se *u njemu* (nije bilo spoljnog uzročnika, niti eventualne greške Stvoritelja). Ovaj detalj veoma je važan za naše dalje proučavanje.

Prorok Isaija dopunjava sliku: „A govorio si u svom srcu: 'Do nebesa ću se podići. Iznad Božjih zvijezda podići ću svoj prijesto i sješću na zbornu goru na krajnjem sjeveru. Podići ću se iznad oblaka. Izjednačiću se sa Svevišnjim'.“ (Isaija 14:12-14)

Iz ovih redaka možemo zapaziti dva ključna da tako kažemo „poremećaja“ u ličnosti Svjetlonoše (Lucifera) zaštitnika:

1) On je počeo da gaji nepovjerenje prema Stvoritelju, odnosno da umišlja kako koncept života i zakoni koje je Bog uspostavio nijesu dovoljno dobri za njega i ostala stvorena bića. Šta zapravo predstavlja ta „nepravda“ koju je on proizveo u sebi? Pogledajmo Rimljanima 1:18: „Jer se otkriva gnjev Božji sa neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže (guše, potiskuju) istinu u nepravdi.“ U nastavku Pavle kaže da protiv argumenata koje Bog daje u cilju osvjedočenja u Njegovu silu i božanstvo nema izgovora. Dakle, šta nam je potrebno da bismo se borili protiv istine, pravde i razuma? Trebaju nam iracionalni „argumenti“ koje ćemo vješto podesiti da *izgledaju* validni. Kako to možemo postići? Tako što ćemo pomiješati istinu i laž. I što

¹ Slobodan prevod nastao nakon pažljivog upoređivanja više autorizovanih prevoda i interlinearne Biblije.

² Pod bezakonjem se podrazumijeva djelovanje koje je suprotstavljeno načelima Božje vladavine i poretka u univerzumu.

smo spretniji u tome, to će naše zamisli imati više uspjeha. Upravo toj taktici je pribjegao anđeo zaklanjač – Lucifer. Iste metode koriste se u teologiji i filozofiji. Kasnije ćemo precizno odgovoriti zašto. U međuvremenu, ne propustite da pažljivo pročitate šta Pavle još kaže o ovom predmetu u nastavku prvog poglavlja Rimljanima. On naravno govori o problemu palog čovječanstva ali suština je ista. Dakle, Luciferov grijeh nepoštenja takođe se sastojao od ignorisanja, potiskivanja i negiranja istine sa predumišljajem. Kuda vodi takav put?

2) Zašto JA ne bih bio bog? Ili zašto ne bih radio sve što mi se prohtije? Zaista izazovna opcija. Toliko primamljiva da je trećina anđela svoju lojalnost povjerila Luciferu: „I rep njezin [aždajin, zmijin, Sotonin] odvuče trećinu zvijezda nebeskih, i baci ih na zemlju.“ (Otkrivenje 12:4) Izbacivanje sa Trećeg neba³ ipak nije prošlo bezbolno za zavedene anđele. Shvativši da su izgubili naklonost svog Stvoritelja, mnogi od njih pretrpjeli su mentalni slom od kojeg se nikad nijesu oporavili. Taj detalj je inače otkriven Rože Mornou dok je obučavan za sveštenika „elitne“ satanističke crkve u Montrealu, Kanada.

Da bi uživao u svim preimućstvima novopečenog „boga,“ Luciferu su trebali podanici. Imao je pale anđele uz sebe, i svi oni bili su izopšteni iz Trećeg neba. Sjeme zla ne poznaje granice. Sotonin cilj postaju i druga stvorenja. Ali kako ih ubijediti da otkazu povjerenje i poslušnost Bogu?

„Zmija je bila mudra među svim divljim životinjama poljskim koje je Gospod Bog načinio, i rekla je ženi: ‘Da li je Bog zaista rekao da ne smijete da jedete sa svakog drveta u vrtu?’ A žena odgovori zmiji: ‘Smijemo da jedemo plodove s drveća u vrtu. Ali za plod s drveta koje je usred vrta, Bog je rekao: ‘Ne jedite ga i ne dirajte ga da ne umrete.’ Na to zmija reče ženi: ‘Ne, sigurno nećete umreti. Jer Bog zna da će vam se onog dana kada ga budete jeli otvoriti oči i da ćete postati *kao bogovi*, i znaćete šta je dobro, a šta zlo.’ Tada je žena vidjela da je plod sa drveta dobar za jelo, da je primamljiv za oči i prijatan za gledanje. Zato ga je ubrala i okusila ga. Posle je dala i svom mužu, kad je bio s njom, pa je i on okusio. Tada su im se otvorile oči i shvatili su da su goli...” (Postanje 3:1-7)

„Ponestaje mi riječi da opišem puninu arogancije, hvalisanja, samouzvisivanja onoga kog zovu ‘Veliki Učitelj’ – Sotone. Članovi tog tajnog društva obožavaju Sotoninu inteligenciju. Lice velikog sveštenika i oči odražavali su veliko uzbuđenje i oduševljenje dok je govorio o palom ljudskom rodu, Sotoninoj sposobnosti da *poljulja pouzdanje prvoga para u njihovog Stvoritelja do tačke da nisu vjerovali u ono što je Bog rekao*. Objasnio je kako je od toga dana nadalje postalo dio ljudske prirode da ne vjeruju i sumnjaju u Boga. Taj spiritistički sveštenik se sprdao sa savremenim muškarcima i ženama i njihovim znanjem. Odnosio se prema naučnicima i visoko obrazovanim ljudima kao prema slabašnim smrtnicima koji su puni znanja, a padaju kao zrele kruške kada im Sotona poljulja pouzdanje u njihovog Stvoritelja.“ (Rože Morno, „*Kad su vam potrebni nevjerovatni odgovori na molitvu*,“ poglavlje 9. „*Biti iskupljen*“)

Prvi i osnovni korak u promovisanju duhovne obmane je navesti potencijalne žrtve na nevjerstvo i nepovjerenje u Stvoritelja. Zatim slijedi „ponuda“ koja podstiče žudnje, želju očiju i želju za isticanjem (vidi 1. Jovanova 2:15-17 i Luka 4:1-13). „Postaćete kao bogovi“ prosto znači „bićete kao mi – pobunjeni anđeli – sami sebi bogovi.“

Međutim, iskustvo prvog para bilo je takođe traumatično: shvatili su da su ostali goli zbog gubitka Božje slave. I šta onda radi goli čovjek? Pokušava da sebi nađe odjeću kako bi pokrio svoju sramotu. Uzgred, riječ „odjeća“ i riječ „sramota“ imaju isti korjen u hebrejskom jeziku.

Ali Bog ima drugu odjeću u koju želi da obuče ljude. Simbolički, Adam i Eva su odbacili svoju i prihvatili Božju odjeću (Postanje 3:21). Zapazimo da ih je Bog obukao. Oni su se vjerom vratili Bogu i prihvatili Njegov Plan spasenja, ali bolno iskustvo pada zatvaralo im je vrata

³ Prema Bibliji postoje tri neba: zemljino atmosfersko nebo, svemirski prostor, i treće nebo kao mjesto Božjeg prebivališta.

uspješnog promovisanja Božjeg djela cijelog života. Svaki njihov potomak je mogao da ih prekori.

Od tada do danas, čovjek se oblači, „sređuje“ i dotjeruje kako bi se predstavio u što ljepšem svijetlu pred onima koji ga posmatraju. Ali malo ljudi je zaista svjesno *ko* ih sve posmatra. U 1. Korinćanima 4:9, Pavle kaže da smo na gledanje „i svijetu i anđelima i ljudima.“ Zbog ograničenog čula vida, mi nijesmo u stanju da opažamo duhovna bića kao što su anđeli. Takva situacija može se dogoditi ukoliko nam Bog privremeno „otvori oči“ (vidi 2. Carevima 6:17), dođu nam anđeli po Božjem nalogu sa porukom ili zadatkom od Njega, ili, s druge strane duhovnog fronta, sudjelovanjem u raznim okultnim radnjama kad demoni procijene da će imati koristi od toga.

Kao što je zmiju iskoristio kao medijuma za insinucije koje je uputio prvom paru, Sotona je ostao pri prvobitnom planu djelovanja ne pokazujući se ljudima osim „elitnim“ satanistima zakletim na ćutanje. To je sa više aspekata veoma mudar plan.

Religija je pojam koji označava ponovno povezivanje ljudi sa Bogom. Ali, prema Bibliji, da bi taj proces postao djelotvoran, mi moramo odbaciti svoju odjeću i dopustiti Bogu da nas obuče u Njegovu. To znači da moramo priznati da smo „nesrećni, nevoljni, siromašni, slijepi i goli“ (vidi Otkrivenje 3:17). Ali ako to učinimo, ne samo što ćemo pogaziti svoj ponos već i izgubiti ugled i reputaciju kod drugih ljudi. Sem toga, zašto bismo se poniživali pred Bogom kad već možemo sami sebi da budemo bogovi – istina malo ćosavi ali to se da nekako kamuflirati.

Shvatate li poentu ovog izlaganja? Zabludjela smrtna stvorenja traće svoj život u nesvrhsihodnom nadmetanju ko će ostaviti bolji utisak na druge i pokazati se boljim „bogom.“ Njihovom propadanju i smrti raduju se Sotona i demoni jer služe njihovim ciljevima.

I ovdje polako dolazimo do suštine tajne bezakonja: da bi opravdao svoje postupke, čovjek ima potrebu da ih učini legitimnim. Kako?

RELIGIJA I TAJNA BEZAKONJA

Poznata istorija nas izvještava o raznim oblicima religioznosti čovječanstva. Danas ćemo takođe naći otprilike onoliko vjerskih pravaca koliko i psiholoških profila ličnosti. Za svakoga po nešto. Ali zašto bi čovjek imao potrebu da pravi falsifikate ako ne postoji original? Svaki razuman i pošten istraživač složiće se da jedino biblijska religija zadovoljava sve uslove da se nazove izvornom Božjom.

Na žalost stvari uopšte nijesu tako jednostavne. Čovjek je prilikom pada u grijeh ošteti duhovni kontrolni centar i poremetio ostale bitne funkcije svoje ličnosti. To je onemogućilo direktnu komunikaciju sa Stvoriteljem i potreba za vjerskim iskustvom postala je bitna. Čovjek nije ostavljen u nedoumici već je Bog odmah nakon pada objavio Plan spasenja i usmjerio vjeru na veliku Žrtvu koja će povratiti izgubljeni status. Obećanje Dobre vijesti dalo je ljudima šansu da žive svoj „hajim“ (bukvalno „dva života“), u kojem prvi, smrtni, predstavlja šansu za pomirenje sa Bogom tj. osposobljavanje za drugi – vječni. To je ujedno značilo izvjestan stepen zaštite koju će ljudi uživati kako bi bili sačuvani od destruktivne sile Sotone i njegovih palih anđela (vidi Postanje 3:15). Drugim riječima, što je čovjek vjerom i poslušnošću bliži Bogu, to je više zaštićen od demonskih manipulacija. Ali kako Bog poštuje načelo slobodne volje, bez koje ljubav nije moguća, čovjek uvijek ima mogućnost da prekine tu duhovnu vezu. S druge strane, Sotona je prikazan kao onaj koji nikada ne otpušta svoje robove kući (Isaija 14:17). On na raspolaganju ima sva moguća sredstva iz arsenala mješavine istine i zablude. Iz toga proizilazi da jedino Bog može da nam pomogne da krenemo pravim putem: „Niko ne može doći k meni ako ga ne privuče Otac, koji me je poslao. I ja ću ga vaskrsnuti u poslednji dan.“ (Jovan 6:44)

Kad On to može, ili ako hoćete, kad ima pravo da to uradi? Mogli bismo reći onda kad zatražimo istinu, kad se iskreno zapitamo zašto smo goli, zašto se stidimo sebe i drugih, zašto se rađamo i umiremo, zašto uništavamo jedni druge umjesto da se volimo, zašto nas prati osjećaj da nešto zaista sa ovim životom i poretkom na našoj planeti nije u redu... Ili kad se neko ko već ima

odnos vjere sa Bogom zalaže u molitvi za nas.

Božja vladavina nad tvorevinom počiva na moralnim i drugim zakonima koje i On sam poštuje jer predstavljaju prepis Njegovog karaktera. Stoga je pravni aspekt u sukobu Boga i Sotone veoma bitan, što većina ljudi veoma slabo ili nikako ne shvata i kad naiđu nevolje oni postaju lak plijen demona za uvlačenje u nevjerstvo ili stanje hule na Boga. Sigurno ste čuli priče o osobama koje su činile velike „vjerske podvige,“ postili i slično da bi se obično kroz neku veliku nesreću „uvjerali“ kako je sve to bilo beskorisno jer ih Bog navodno nije zaštitio kad je trebalo. Oni takođe gube iz vida stvarne Božje ciljeve, koji su izgradnja karaktera i kvalifikacija za vječni život.

Šta će se u stvari desiti ako izaberete istinsku pobožnost i moral? Uručiće vam odlikovanja, Nobelovu nagradu za mir ili donijeti ruže? Naprotiv, sve zemaljske sile okrenuće se protiv vas.

U mojim krajevima (Cuce) postoji poslovice, pomalo vulgarna, ali koja odlično prikazuje čovječiju nespремnost da prizna svoje pravo stanje: „Ko će reći: ja sam kurva.“ U religioznom svijetu nalazimo identičnu situaciju. Lažna religija je po svojoj prirodi nametljiva i agresivna. To je na svojoj koži prvi iskusio Adamov sin, Abel. I tamo gdje nema vođstva Duha Božjeg, prirodno se nameće ljudski autoritet. Tako istorija bilježi veliki broj vjerskih i ideoloških ratova.

Posle Potopa, sile tame su podigle jednu okrutnu, nasilničku i kurvarsku porodicu, vješte i inteligentne pojedince u ličnostima Nimroda, Semiramis i Tamuza, koji su položili temelje paganimizmu i okultizmu koji se u donekle modifikovanim verzijama održava do današnjeg vremena. Zapravo sila ovog otpadništva i mrzosti danas je mnogo veća nego u antičko vrijeme zbog akumulirane tradicije i nasleđa. Stoga ne treba da nas čudi Božja objava o Vavilonu koja kaže da se u „njemu nađe krv proročka i svetih, i sviju koji su pobijeni na zemlji.“ (Otkrivenje 18:24)

I Bog je podigao svoju bazu za odbranu prave vjere i tipsko prikazivanje Plana spasenja: jevrejski narod. Na žalost, Božji Izrael je propustio da ispuni svoj zadatak zbog nevjerstva. Grijeħ nevjerovanja vodi nepravdi opisanoj u Rimljanima 1. glava.

Prvim dolaskom Mesije, Isusa Hrista, Njegovim životom i smrću za grijehе palog čovječanstva, otvorila se nova era u odnosu Boga i čovjeka, ali i povećao bijes Sotone i demona koji su shvatili da sada vrijeme radi protiv njih (vidi Otkrivenje 12:12, 17). Pavle, kao nadahnuti Božji sluga, vidio je opasnost koja se nadvija nad mladom i neiskusnom ali moćnom zajednicom čije svjedočenje je neposredno doticalo srca i umove ljude (oni nijesu nikoga vrbovali već prenosili životno iskustvo). Tajna bezakonja počela je da djeluje. Treba zapaziti da je Pavle bio pod stalnim snažnim pritiskom „religijskog lobija“ koji je očito u njegovom radu vidio sličnu opasnost po svoje interese kao i sveštenici u Isusu Hristu. Iskvareni vjerski sistem ništa ne može uzdrmati kao čista i nepomiješana istina. Vođe u Jerusalimu su podlegli tom pritisku i zbog pogrešnog savjeta za dodvoravanjem zvaničnoj opšteprihvaćenoj religiji, koja gotovo da je bila pogubila svaku vezu sa istinom kao što je u Hristu, Pavle je ostatak života proveo u ropstvu (vidi Djela apostola, 21. glava i dalje).

U cilju osujećivanja Božjeg djela, najbolji i najdjelotvorniji način koji su sile tame mogle smisliti za svoju stvar bilo je postaviti i ozvaničiti falsifikovanu crkvu koja će u očima svijeta zauzeti mjesto prave. O tome možete više čitati u sjajnoj knjizi bivšeg jezuitskog agenta, Alberta Romera Rivere, „*Vatikanske ubice*.“ I kako to već biva, lažna crkva je mogla nesmetano da napreduje pod zaštitom „moćnika,“ dok je to u isto vrijeme značilo lagano izopštavanje za sve istinske vjernike. I da bi se svemu tome dao izgled vjerodostojnosti, trebalo je ustanoviti „doktrinu“ i proizvesti teološke „autoritete,“ crkvene „očeve,“ čiji zadatak će, između ostalog, biti i žigosanje jeretika. Naravno pod pojmom „jereħik“ prećutno podrazumijevaju osobu koja misli svojom glavom i koja je u stanju, uz Božju pomoć, prozreti manipulacije i uticati na druge ljude da se osvijeste. K tome, čak i većina crkvenih učitelja i teologa ostaje nesvjesna da su uhvaćeni u obmanjivačku mašineriju. Pitajte se kako je ovo moguće. Da, zaista je moguće i svako vrijeme

može posvjedočiti u prilog ovoj tvrdnji.

Svjež i svima blizak primjer je tzv. „teorija evolucije.“ Danas postoje na hiljade naučnika, univerzitetskih profesora i akademika koji ovu najblaže rečeno suludu teoriju smatraju naučno osnovanim i logičnim objašnjenjem porijekla i razvoja života. U najkraćem, razlog zašto to čovjek radi sebi je prosto što voli bezakonje, grijeh i laž. I naravno vjeruje „autoritetima“ ne upuštajući se čak ni u elementarno rezonovanje.

Postavimo to ovako: imamo ljude od „vlasti i ugleda“ koji su i jedno i drugo stekli na nepošten način. Oni su se zbog toga izdvojili od „običnih smrtnika“ i postali „aristokratija“ i „kler.“ Zbog kontrole nad resursima, oni su u mogućnosti da kreiraju politiku, ekonomiju, religiju, zakonodavstvo, nauku i sve što im padne na pamet. Oni se drže vrha brijega i ne namjeravaju da siđu. U dolini je potrošni materijal koji ih posmatra sa divljenjem i zavišću. Diviti se i zavidjeti mogu, ali njihov način razmišljanja treba usmjeriti u što nerazumnije i iracionalnije kanale u cilju lakšeg pokoravanja. Kako se to postiže? Da bi se onespobile nečije fizičke sposobnosti, treba mu davati pogrešnu hranu. Isto važi na mentalnom i duhovnom planu.

Dakle, manipulanti ne samo što proizvode pogubnu hranu (tjelesnu i duhovnu) već od toga prave profit koji zatim dalje umnožavaju kroz navodno liječenje ruiniranih, sluđenih i bolesnih „podanika.“ U „proizvodnji“ se mogu zaposliti i regruti iz doline a da uopšte ne budu svjesni čime se bave. Jer napokon, „mora se od nečega živjeti,“ znate već tu krilaticu. Ili, „veži konja gdje ti gazda kaže.“

„A zli ljudi i varalice napredovaće na gore, varajući i varajući se.“ (2. Timotiju 3:13) Naravno ni sami prevaranti nijesu pošteđeni prevare. To čak može da ode toliko daleko da oni budu uvjereni da čineći najveće zlo rade pravu stvar. „Doći će vrijeme kad će svaki koji vas ubije misliti da službu Bogu čini.“ (Jovan 16:2)

„A ovo je osnova za osudu: svjetlost je došla u svijet, ali ljudi su voljeli tamu, a ne svjetlost, jer su im djela bila zla. Jer ko čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti, da se njegova djela ne bi razotkrila.“ (Jovan 3:19, 20) „Zato ih predade Bog u željama njihovih srca...“ (Rimljanima 1:24)

KOMPROMIS I TAJNA BEZAKONJA

Od svog pada čovjek se služi kompromisnim rješenjima. On misli da mu je to potrebno kako bi prikrrio i opravdao sopstveno zlo. S druge strane, kompromis služi kao jedna vrsta sporazuma sa drugim grešnicima u kojem će svi sudionici naći „zajednički jezik.“

Najveća objava ikada data čovječanstvu koja se nedvosmisleno suprotstavlja svakom kompromisu sa zlom je Božji moralni Zakon. Stoga nalazimo veoma malo ljudi koji su spremni govoriti ili čak razmišljati o njemu. Suprotstavljanje i mržnja prema Božjem Zakonu ide čak dotle da ga većina teologa predstavlja pogrešno, prosto iz razloga jer su školovani da služe svojim „crkvama“ a ne Bogu.

Jedan od najupečatljivijih događaja u biblijskoj istoriji desio se prilikom davanja Zakona u eksplicitnom obliku kada se narod, navodno ne mogavši da čeka Mojsija, upustio u idolopoklonstvo (vidi Izlazak 32. glava). Otpadnicima je trebao lažni bog kao „zalog“ da imaju natprirodnog vodiča kojeg će „poštovati.“ Ovdje se krije tajna užasnog kompromisa koji ljudski um pravi sa grijehom. To je odlika svih religija u kojima su zastupljeni vidljivi objekti za upražnjavanje vjerske prakse – idoli (nebitno kako ih oni sami nazivaju). Obožavanje idola isključuje razum, a „napad“ na njih smatra se najstrašnijim svetogrđem. Naravno pod ovim „bogovima“ nemoralnost i orgijanje ne predstavljaju nikakav problem.

Tako je i mlada hrišćanska crkva veoma rano počela praviti neke kompromise koji su naveli apostola Pavla da piše o „teškim vukovima“ koji iz prikrajka čekaju „smjenu generacija“ tj. da Božje vjerne sluge odu (vidi Djela aspostola 20:28-30). Samo par vjekova je prošlo dokle, sada

već gotovo potpuni falsifikat crkve, nije stao pod „državni kišobran.“ Ubrzo nakon toga, prava Božja crkva je postala „crkva pustinje“ (vidi Otkrivenje 12:6, 14), progonjena i satirana od strane krvožedne kurve koja je sebi dala ime „vaseljenska“ crkva. Nešto bolje stanje bilo je na Istoku, iako je i na tom području zvanična crkva tonula u sve dublji otpad i paganizam. I naravno, „sestre“ su bacale prokletstva jedna na drugu i međusobno ratovale oko toga koja bi se zvala velikom „Majkom.“ No Bog je svom zatočenom sluzi Jovanu na ostrvu Patmos objavio u viziji sud „Majci kurvama i mrzostima zemaljskim“ i dao smjernice za njenu identifikaciju. Zapazite da je Jovan bio bukvalno zgranut ovim viđenjem (vidi Otkrivenje 17. glava).

Postavlja se pitanje: zašto Bog skreće toliku pažnju na detalje duhovnog otpada oličenog u Vavilonu i ženi bludnici? Sjetite se: „ko će reći: ja sam kurva.“ Štaviše, zastupnici tajne bezakonja tvrde da su jedina prava apostolska Božja crkva na Zemlji! „Čovjek bezakonja“ želi da sjedi u Crkvi Božjoj! On se čak prikazuje kao bog. A silu za to bogohulno djelo dobija od Sotone. Takve stvari ne mogu se činiti u običnoj ljudskoj sili.

Strašna i pogubna opasnost koja dolazi od ove sile je falsifikovanje i pomračivanje Plana spasenja i prenošenje čovječanstvu potpuno pogrešne poruke o Bogu i Njegovom karakteru. Ona je „otrovnim vinom svog kurvarstva“ (lažnom naukom) napojila sve narode. A narod kao narod, zavolio alkohol, i ako mu ponudite čistu izvorsku vodu, odbija sa gnušanjem i prezirom. Možda vam prethodna rečenica zvuči smiješno, ali ovim želim da kažem da odgovornost takođe leži na svakom pojedincu i na svim narodima. Bog osvjedočava svaku osobu i svi imaju priliku da naprave izbor.

Ko ne primi ljubav istine, primiće silu zablude da vjeruje laži. Stoga nikakav kompromis na duhovnom planu nije moguć. Nema ni neutralnog terena. Ignorisanje istine je u stvari držanje istine u nepravdi. Pozivanje na omiljene autoritete i većinsko mišljenje takođe su ništavni argumenti.

EKUMENIZAM I TAJNA BEZAKONJA

Viševjekovni duhovni i fizički teror lažne crkve doveo je do reformacije. Ustajali su misleći i pošteni ljudi otkrivajući sloj po sloj mračnih i prljavih naslaga koje su zaklanjale Hristovo jevanđelje. Ali njihovi sledbenici su padali u iste zamke kao i prethodne generacije oslanjajući se na lažnu sigurnost tradicije, organizovane crkve ili teoloških autoriteta. Demokratija i liberalizam (oboje nebiblijski principi) donijeli su svoje plodove u mnoštvu vjerskih zajednica.

I sada „Majka kurva“ ima jedan prilično nezavalan zadatak: da okupi svoje odbjgle „kćerke“ koje su se takođe prokurvale. Nijedna od njih nije birala siromahe već kraljeve i biznismene (trgovce) od „ugleda“ tako da svaka ima jako „zaleđe“ i sad ih je teško iščupati iz zagrljaja ljubavnika i privesti kući da opet slušaju mamu. Zbog toga je „Majka“ osmislila i sprovodi niz programa na religijskom, političkom, ekonomskom i svakom drugom planu. Ona jednostavno želi da je glavna, a „ćerke“ mogu da se zovu kako god žele i ostanu sponzoruše dokle god hoće. Vješta strategija i sve dublji otpad daju svoje rezultate...

„I u ono vrijeme sedam će žena uhvatiti jednog čovjeka govoreći: Svoj ćemo hleb jesti i svoje ćemo odijelo nositi, samo da se zovemo tvojim imenom, skini s nas sramotu.“ (Isaija 4:1)

„Žena“ u Bibliji je simbol crkve a „sedam“ broj punine. „Čovjek“ je Hristos. „Svoj ćemo hleb jesti“ znači da žele raditi po svome i ne žele uzeti Hleb života. Odjeća Pravednosti koju Hristos nudi takođe ih ne zanima. One ne žele da ih Bog obuče kao Adama i Evu. Ali sve su veoma zainteresovane da nose Njegovo IME. Dakle njima treba lažno zvanje koje će ugušiti osjećaj griže savjesti zbog grijeha. U ovome se kriju najdublje tajne čovječijeg i sotonskog bezakonja.

Nije li ovo vjerna slika onoga što vidimo danas u crkvama koje sve odreda tvrde da su Božje? Prema ovom tekstu, koliko njih sudjeluje u tajni bezakonja? Svaka, bez iznimke. Stoga

neće biti teško da se na kraju istorije ove pobunjene planete ujedine oko zajedničkog interesa: progonstva istinskog Božjeg naroda. One bi se vjerovatno okupile oko tog cilja čak i bez posebnih ekumenskih napora velike „Majke.“

Kako će sve to funkcionisati? U sprezi crkva-država pod vođstvom sila tame. Sva oruđa zla usmjeriće se protiv onih koji drže Zapovijesti Božje i vjeru Isusovu.

„Kada ljudi njeguju taj optuživački duh, ne zadovoljavaju se samo time da ukazuju na ono što kod svog brata smatraju greškom. Ne uspiju li ga blažim sredstvima privoljeti da učini ono što bi, po njihovu mišljenju, trebalo činiti, pribjeći će prisili. Prisiljavaće druge, koliko god je to u njihovoj moći, da se slože s njihovim shvatanjima o tome šta je ispravno. To su činili Jevreji u Hristovo vrijeme, a to je od tada uvijek činila i crkva, kad god je izgubila Hristovu milost. Svjesna da je izgubila silu ljubavi, posezala je za moćnom rukom države kako bi silom nametnula svoje dogme i sprovela svoje odluke. Ovdje leži tajna svih vjerskih zakona koji su uopšte doneseni i tajna svih progonstava od Abelovih dana do današnjeg vremena.“ E.G. Vajt, *Misli sa gore blagoslova*, iz poglavlja *Ne suditi nego pomagati*.

Drugim riječima, JA određujem pravila i činim ono što mi je volja, a TI moraš slušati MENE/NAS ne iritirajući me/nas svojom vezanošću za Boga, čineći time da se osjećam/o osuđenim. Moralan i pobožan život bezakonicima je samo ukor.

RELIGIJSKA CIRKUSKA PREDSTAVA I TAJNA BEZAKONJA

Pali čovjek svojim činjenjem i načinom života neprestano poziva: „Vidi *mene*, pogledaj *mene!*“ Oni koji smisle najbolju koreografiju u toj predstavi laži postaju „najugledniji“ članovi društva, predstavnici, vođe, direktori, predsjednici, poglavari... Koliko se ovo razlikuje od sistema vrijednosti koji je ugodan Bogu: „A Isus dozvavši ih reče: ‘Znate da knezovi narodni zapovijedaju narodu, i poglavari upravljaju njim. Ali među vama da ne bude tako; nego koji hoće da bude veći među vama, da vam služi.’“ (vidi Matej 20. glava)

Da bi obezbijedili popularnost svojim crkvama, vjerske vođe, pored prećutnog liberalizma i legalizacije nemorala, osmišljaju predstavu koja godi tjelesnim čulima. Kurva iz Otkrivenja 17. glava je „obučena u porfiru i skerlet i nakićena zlatom i kamenjem dragim i biserom.“

Na ovom mjestu treba naglasiti da tipološka obredna služba propisana pod Prvim Savezom i detaljno objašnjena u Tori (Mojsijevim knjigama Zakona) nema nikakvih dodirnih tačaka sa religijskim cirkusom koji se čini u raznim vjerskim zajednicama. Bog je ovu službu uspostavio sa *svrhom*, i sve mimo toga je bezvrijedni falsifikat nastao pod uticajem okultnih sila i demonske želje za izigravanjem boga.

Na žalost, mnogi vjerski obredi ne ostaju samo na nivou puke predstave za opčinjavanje i zalučivanje masa, već predstavljaju prikrivene rituale za prizivanje demona koji na taj način mogu neposredno da se miješaju u živote „vjernika.“ Da ne govorimo o obožavanju raznih relikvija, „svetilišta,“ mrtvih ljudi i slično.

Čak i one crkve kojima biblijska svjetlost nije strana, da bi izbjegle nepopularni epitet sekte, poistovjećuju se sa ostalima kroz opšteprihvaćenu praksu i simboliku. Na primjer, kad grade crkveni objekat neće propustiti da podignu zašiljeni toranj sa krstom, što je jednako kao i podići obelisk ili neki drugi izraziti paganski simbol. Tako vjernici na samom ulazu nesvjesno odaju počast Tamuzu i vavilonskim „bogovima“ koji se drsko izruguju biblijskom Bogu.

Opšta odlika svake crkve je lažno sveštenstvo. Malo ljudi je uopšte svjesno činjenice da pod Novim Savezom nije predviđeno nikakvo zemaljsko sveštenstvo iz razloga što je Hristos preuzeo stvarnu pomiriteljsku sveštenu službu u Nebeskoj Svetinji (vidi Poslanicu Jevrejima). To naravno ne znači da prestaje potreba za organizovanim djelovanjem Božje crkve.

Ali onog trenutka kad organizovana vjerska zajednica zatraži da se institucionalizuje pod državnim okriljem, ona time izražava otprilike isti stav kao i jevrejski sveštenici Isusovog

vremena: „Mi nemamo cara, osim cezara.“ Čak i u teokratskom Izraelu, kada je narod zahtijevao cara da bi bili „kao ostali okolni narodi,“ to je značilo odricanje od Nebeskog Cara: „A Gospod reče Samuilu: 'Poslušaj glas narodni u svemu što ti govore; jer ne odbaciše tebe nego mene odbaciše da ne carujem nad njima. Kako činiše od onog dana kad ih izvedoh iz Egipta do danas, i ostaviše me i služiše drugim bogovima, po svim tim djelima čine i tebi.'“ (1. Samuilova 8:7, 8)

Religijski cirkus zauzima mjesto pobožnosti, dok se ljudi tješe lažnim riječima: „Crkva Gospodnja, crkva Gospodnja, crkva Gospodnja ovo je.“ (Jeremija 7:4) Oni to ponavljaju kao mantru jer je potrebna određena vrsta samohipnoze da se zaslijepe oči kako ne bi vidjele istinu.

Kao vrhunac drskosti ili šlag na tortu dolazi isključivost i „nepogrešivost“ crkve i vjerskih vođa. Da, ako hoćeš da budeš „bog“ moraš ispuniti neke predušlove.

I to je takođe tajna bezakonja.

ŽIVOT U GRIJEHU I TAJNA BEZAKONJA

Do sada ste sigurno shvatili da u svemu što radi pali čovjek krije se tajna bezakonja tako da dalje izlaganje ovog predmeta postaje nesvršishodno.

Ostaje da precizno definišemo šta je zapravo „tajna bezakonja.“ To je pokušaj čovjeka da gradi svoju religiju (ili ideologiju) koja **izbjegava** stvarno odricanje od grijeha i posvećenje koje donosi istinsko prihvatanje Boga i Njegovog Plana spasenja (Jevanđelja). Što je takva religija bolje falsifikovana (sličnija originalu), to je opasnija.

„Jer bez Mene ne možete činiti ništa [dobro].“ (Jovan 15:5) Kad ćemo jednom naučiti ovu jednostavnu životnu istinu?

Autor: Pavle Simović
Cetinje, april 2010.